

Chương 91: Hôi lộ bị đưa ra ánh sáng, bắt đầu vả mặt

“Hoàng đế Đại Hạ Quốc, trong lịch sử nổi tiếng minh quân, cũng nổi tiếng hôn quân, có chuyện gì?”

Hậu nhân đời Hạ Lương để đánh giá chung chiếm đa số, bởi vì hấn khai sáng thịnh thế vương triều Đại Hạ Quốc, nhất thống thiên hạ!

Nhưng cũng có người nói hấn ngu ngốc ham mê sắc đẹp, cả đời chưa từng bước vào hậu cung, hơn nữa sủng ra một Hoàng Hậu quyền đánh triều thần, chân đá phi tần vô pháp vô thiên.

Hậu cung không được tham gia vào chính sự, nhưng Bảo Hoàng Hậu mặc long bào, ngồi long y, đốt tấu chương, phát hủy tường hoàng cung, Hạ Lương đế không những mặc kệ, còn không cho triều thần nói chuyện, cho nên hấn bị người ta nói là hôn quân.

Mong đợi trong mắt Hạ Vi Bảo, một tác tác tiêu tán.

Hấn, không phải hấn.

Cầu hoàng đế từ trước đến nay kiêu ngạo, làm sao nói chính mình là hôn quân chứ.

Lục Hoa Lương có chút khó hiểu, không lý do, hỏi nhân vật lịch sử làm gì. Hơn nữa biểu tình của cô tựa hồ thật thất vọng? Nghĩ đến hôm nay cô múa điệu múa do Hạ Lương đế biên soạn. Lại nghĩ đến giọt nước mắt cuối cùng của cô, hay là.....

Cô ngưỡng mộ Hạ Lương đế?

Tưởng tượng đến đây, trong lòng Lục tổng liền không biết tư vị gì, lão bà của hắn cư nhiên nghĩ tới người đàn ông khác, cho dù là người chết cũng không được!

“Người hỏi hắn làm gì, đều đã chết hơn một ngàn năm, hiện tại chỉ còn một đồng xương trắng..... Hắtxìiii!”

Nói xong, đột nhiên hắt xì một cái thật mạnh.

Lục Hoa Lương, “.....”

Gặp quỷ!

Có loại ảo giác bị người mắng khó hiểu.

Hạ Vi Bảo xua xua tay, “Ta muốn ngủ, người đi đi.”

Lục Hoa Lương, “.....”

Đây là phòng ngủ chính của ta!

Nhớ đến buổi sáng hôm nay mình dọn đến phòng khách, trong lòng Lục Hoa Lương liền có chút lạnh lẽo. Đột nhiên có loại cảm giác đá đập chân mình

“Dậy ăn cơm trước.”

“Không đói bụng.” Hạ Vi Bảo giọng nói uể oải.

Lục Hoa Lương một tay nắm cô lên, lại không nghĩ tới Hoàng Hậu nương nương tâm tình không tốt, lập tức liền xù lông.

“Ta đã nói không đói bụng.” Nhìn đến khuôn mặt Lục Hoa Lương cùng cầu hoàng đế giống nhau như đúc, càng lúc càng thêm chua xót.

Cái mũi ê ẩm, đôi mắt sấp sấp.

Cầu hoàng đế, hoàng đế chết bầm, nói cái gì muốn đồng sinh cộng tử, hiện tại còn không phải ném cô một mình.

“Người không có việc gì sinh ra một khuôn mặt như vậy làm gì!”

Bị rống một trận, Lục Hoa Lương ngốc.

Hắn lớn lên soái, chọc tới cô?

“Mặt ta đặc tội với người?”

“Xấu muốn chết, sứt bát quái, nhìn liền ghê tởm, ghê tởm đến ta đều chảy nước mắt, cút cút cút, mau cút.”

Lục tổng tâm cao khí ngạo chưa từng bị người đuổi ra khỏi phòng, tức khắc nổi giận.

“Hạ Vi Bảo, đây là phòng của ta!”

“Buổi sáng người đã dọn đi ra ngoài, đây là phòng của ta, đi! Đi!” Nói xong đẩy người đi ra, phịch một tiếng đóng cửa lại.

Thiếu chút nữa bị đụng vào cái mũi Lục Hoa Lương, “.....”

Hắn giống như..... Thật sự dọn đá đập chân.....

Đúng lúc này, Dương Túc gọi điện thoại tới, hơn nữa cũng đã gửi chứng cứ Lâm Mật Nhi hồi lộ bốn giám khảo kia.

Lục Hoa Lương đang muốn nói, lập tức tung chứng cứ ra. Nhưng nghĩ đến thái độ vừa rồi của Hạ Vi Bảo, cùng với chua xót hẳn có phòng ngũ chính không thể trở về, chần chờ một chút.

Đây chính là cơ hội tốt, Hạ Vi Bảo bị ủy khuất lớn như vậy, hiện tại khẳng định muốn hết giận. Có lẽ có thể dùng cái này làm trao đổi điều kiện.

Vì thế Lục tổng tự cho là đúng, bắt đầu suy nghĩ phải làm thế nào tiết lộ cho Hạ Vi Bảo chuyện trong tay hẳn có chứng cứ, sau đó để cho cô chủ động cầu hẳn.

Chính là chần chờ một chút, hẳn liền mất đi cơ hội xum xoe với nương nương.

Dương Túc lại gọi điện thoại tới, “Lục tổng, vì sao người tự mình động thủ?”

“Có ý tứ gì.”

“Trên mạng phơi ra chuyện giám khảo nhận hồi lộ.”